

UBYTOVÁNÍ

● Přímo v Krnově se nabízejí dva hotely. Luxusnější čtyřhvězdičkový **Hotel Pepa** (Zámecké nám. 7, tel.: 554 611 005, e-mail: Pepa@hotel-cz.com) nabízí nocleh od 500 Kč za osobu se snídaní. K dispozici terasa a restaurace. www.pepa.hotel-cz.com

● **Hotel Praha** (Revoluční 10, tel.: 554 610 741) má restauraci a kavárnu s barem, nachází se pár minut pěšky od centra. www.praha.hotel-cz.com

● Ubytovat se můžete i v některém z penzionů. **Penzion Koliba** (Švabinského 7, tel.: 554 612 803, e-mail: koliba@krnov.net) má dobře vybavené pokoje, dvoulůžkový 580 Kč. www.koliba.krnov.net

Kvalitní je také **Penzion Šelenburk** (V Zálesí 31, tel.: 554 614 900, e-mail: Prejdovak@seznam.cz) s restaurací a vinárnou. Cena za osobu a noc: 380 Kč. www.selenburk.webpark.cz

Další možnosti se dozvíte v turistickém informačním centru.

ZAJÍMAVOST

Řecká menšina

Občanská válka v Řecku v letech 1946 – 49 vedla k rozsáhlé emigraci. Na dvanáct tisíc Řeků přišlo od roku 1948 do roku 1950 také do Československa. V první vlně se jednalo především o děti. Později přišli na řadu dospělí: partyzáni a sympatizanti levice. Ze začátku byla snaha řecké emigranty koncentrovat do větších skupin a ty izolovat. Proto se většina dostala do odlehlých vesnic Krnovska či Jesenicka, které zůstaly po vysídlení Němců téměř opuštěné. Když levice v Řecku definitivně prohrála, bylo jasné, že emigra-

ce je na delší dobu, nikoliv jen na překonání nejtěžších časů. Z původního počtu Řeků zůstala v „nové“ vlasti zhruba třetina. Při posledním sčítání lidu v ČR se k řecké národnosti přihlásilo přes tři tisíce lidí. Asociace řeckých obcí v ČR ale jejich počet odhaduje na 7 tisíc. Mezi „českými“ Řeky existuje silné řecké národní vědomí. Dnes žijí rozptýleni po celé ČR, přesto právě Krnovsko patří k místům se zvýšenou koncentrací. Tradičně se setkávají na festivalech a slavnostech. Jedny z největších, Řecké dny, se konají v červnu v Krnově. <http://rokm.aktualne.cz/>

Nádvoří krnovského zámku

FOTO: ADELA POLÁKOVÁ

Městanské domy na Hobzíkově ulici

→ v dokumentech o „krnovském újezdu“, činí tak však latinsky: Kyrnow vulgariter nuncupatur. Z půdorysného členění starého města ovšem historikové soudí, že větší sídlo tu bylo ještě před tímto datem.

Svědčí o tom i fakt, že již třináct let po oné zmínce uděluje král Přemysl Otakar II. zdejším obyvatelům privilegia zeměpanského města, která později potvrzuje jeho manželka Kunhuta.

Koncem 14. století připadl Krnov synům opavského knížete Mikuláše II., příbuzného Přemyslovců. Pak se majitelé poměrně rychle střídali. Za husitských válek stálo město na Zikmundově straně. Když se za česko-uherské války přiklonilo na stranu Jiřího z Poděbrad, vojáci Matyáše Korvína celý kraj zpustošili.

Vzestupy a pády

Po posledních Přemyslovcích získali město do držení Šelenberkové a po nich Hohenzollernové. O Krnov přišli po Bílé hoře. Město dostal od Habsburků za odměnu Karel z Lichtenštejna. Útrapy a úpadek přinesli koncem třicetileté války Švédové. Další válka přišla o sto let později, vedla se o habsburské dědictví. Krnov se najednou stal hraničním městem, když Prusové obsadili velkou část Slezska. Zastavili se jen na 36 let, v roce 1778 obsadili i město. Rok příští přinesl ničivý požár.

Ale město se vzpamatovalo. Získává peníze díky výrobě

lněného zboží a suken, staví se textilní dílny a továrny. Železnice spojuje Krnov s Olomoucí i Opavou. Ve stejné době se rozjíždí výroba varhan, jejíž věhlas daleko přesáhne hranice země.

Předzvěst tragédie byla ve vzduchu. V roce 1930 se skoro 90 % obyvatel hlásilo k německé národnosti, což vedlo později k odtržení Krnova v rámci Sudet. Osvobozovací boje koncem války město výrazně poničily. Nedlouho poté byla většina německých obyvatel vyhnána, jejich místo zaujali vracející se krnovští Češi a především lidé z jiných koutů země. Jen těžko a pomalu hledal Krnov ztracenou identitu.

Extravagantní radnice

Začátek 20. století byl časem přestavby starého města, které se chtělo osvobodit ze středověkého sevření hradb.

Snad žádný pohled z Krnova, fotografie či publikace se neobejde bez radnice s věží. Přestože této stavbě bylo loni teprve sto let, stala se symbolem města. Neobvyklý vzhled dodává budově právě 52 m vysoká věž, která výrazně střechu převyšuje. Stavba vznikla na místě staré renesanční radnice v roce 1903 podle návrhu vídeňské firmy. Neorenesančním slohem navazuje na svoji předchůdkyni, doplněna je secesními detaily. „Drobná členění, ornamentika fasády, obloukovité prvky a jiné znaky připomínají, že vzorem návrhu se stala radnice vídeňského